

IMF İLE MÜCADELE

Aydınlık Dergisi, 19 Kasım 2000

Yıldırım Koç

TÜRK-İŞ'in ve Emek Platformu'nun son yıllardaki eylemlerinde ve son olarak da KESK'in 11 Kasım 2000 mitinginde giderek öne çıkan slogan, "Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye" oldu. IMF ile mücadelenin ön plana çıkması, ulusal mücadele ile sınıf mücadelesinin bütünlüğünü gösteriyor. IMF ile öncelikle işçi sınıfının uzlaşmaz bir çelişkisi var. Ancak diğer emekçi sınıf ve tabakaları ve ulusal bağımsızlık, ulusal egemenlik ve demokrasi yanlısı tüm güçleri de bu birlikteliğe katmak gerekiyor.

IMF ile mücadelede dikkat edilmesi gereken bazı noktalar var.

Bizim sorunumuz Cottarelli ile değil. Cottarelli'yi IMF'ye şikayet edenler bile çıktı. Bizim sorunumuz ve uzlaşmaz çelişkimiz ulusötesi sermayeyle. IMF ile mücadelede bu sınıfsal boyut ön plana çıkarılmalı. Ayrıca IMF (ulusötesi sermaye), ulusal egemenliği ve bağımsızlığı yok etmeye çalışıyor. Bu da demokrasinin ortadan kaldırılması demek. Bu durum ise, ulusal birlikten ve demokrasiden yana tüm güçleri biraraya getirmeyi gerektiriyor.

IMF, emperyalizmdir. Soyut bir IMF yerine, Ulusal Kurtuluş Savaşımızda karşıımızda gördüğümüz emperyalizmle IMF arasındaki bağlantının kurulması sorunun daha iyi kavranılmasına yardımcı olacaktır.

IMF, özel olarak ulusötesi sermayenin, genel olarak da sermayenin çıkarlarının savunucusu ve sözcüsüdür. Diğer bir deyişle, IMF, ulusötesi sermaye ile bütünleşmiş yerli tekelci sermayeyi de temsil etmektedir. IMF'nin formüle ettiği ve dile getirdiği politikalar, Türkiye tekelci sermayesinin çıkarlarını da korumaktadır. Bu anlamda, IMF'ye karşı mücadelenin sınıfsal boyutu vurgulanmalıdır.

Türkiye'de hükümetler 1980'li yıllara kadar dövize gereksinim duydukça IMF'ye başvururlardı. 1980'li yıllardan itibaren IMF'ye başvurulmasının nedeni, kamu açıklarıdır. Kamu açıkları büyüdükçe, IMF'nin kapısı çalınmaktadır. IMF de, kapısı çalındıkça, kendi koşullarını dayatmaktadır. Türkiye'de kamu açıklarını kapatmanın yolu, devlette israfın ve yolsuzlukların önlenmesinden ve herkesten geliri ve serveti ile orantılı bir vergi alınmasından geçmektedir. Bu önlemler de açıkça savunulmadığı sürede, IMF ile mücadele geniş kitleler için havada kalır.

1990'lı yıllara kadar halkımız IMF'nin adını bilmezdi. IMF kendi adını halkımıza öğretti. Halkımız, sorunlarının sorumlusu olarak IMF'yi görmeye başladı. Sorunlarının sorumlusu olarak IMF'yi görmesi, sorunlarının sorumlusu olarak saçma sapan bazı nedenleri görmesinden çok daha iyidir. Ancak, IMF'nin gerçekte emperyalizm olduğunu, ulusötesi sermaye olduğunu, yerli tekelci sermaye olduğunu da kavramak gerek. IMF'ye karşı en geniş birlikteliklerin kitlesel biçimde olduğu günümüzde önümüzdeki görev, ulusal ve sınıfsal çıkarların bütünleştiğinin farkında olarak, IMF'nin ulusötesi sermaye (emperyalizm) olduğunun ve ülkemizde de işbirlikçilerinin bulunduğu anlatılmasıdır. Bu da zaman içinde başarılacaktır.